

*You may be sure that a servant who is
always faithful will be put in charge of
everything the master owns.*

Matthew 24:47

PARAMETERS VAN GODS KONINKRIJK

Manual en Decoder

Elihu van Groeneveld

Schrijver: Elihu van Groeneveld
Redactie: d.H.G. | M.W. | E.v.G.
Coverontwerp: Bravenewbooks

© 2015 | Elihu van Groeneveld | M.W. | d.H.G.

Voor Wie?

Wie boeken leest, ontdekt dat een auteur het boek meestal aan iemand opdraagt. Echtgenoot m/v, kinderen en ouders zijn vaak een stimulans. De kracht voor dit boek kwam duidelijk uit een andere Bron. Aanleiding was de persoonlijke vraag: wat maakt het, dat ik door God ben veroordeeld tot een intensief mantelzorger? Een taak die je er als druk manager zo maar even bij moet doen. Met Zijn Woord en Geest werden antwoorden gezocht en gevonden. Gaandeweg veranderde de vraag: wie ben ik, dat ik door de Koning hoogstpersoonlijk ben uitgekozen om te mogen meeregeren in Zijn Koninkrijk? Dat door de Geest gegeven inzicht maakte niet alleen van het dagelijks 'zorgen en dienen' een feest, maar maakte ook goed inzichtelijk welke steun je bij die taak van God en Zijn engelen mag ontvangen. De schellen vielen zogezegd van de ogen. Zo zichtbaar was die altijd helpende Hand! Zo ontstond de Manual.

Alleen de redactie weet hoe vaak de vraag bij het vervolg weerklonk: 'moeten we er nog mee doorgaan? Wat heeft het voor een zin?' De gelovige wetenschap dat alles wat in het Bijbelboek Openbaring wordt genoemd, ook moet geschieden, droeg er niet toe bij, om tot een weloverwogen afweging te komen. Te vaak valt juist in dat Bijbelboek te lezen: '.....en zij bekeerden zich niet!' Juist kerkmensen krijgen in Openbaring de oproep: 'Breek met het leven dat je nu leidt!' Het heeft niet mogen baten. Nagenoeg alle kerken in Klein Azië zijn weggevaagd. En wat baat het nu? Kan dit boek een mens veranderen of de kerk een richting wijzen?Nee, alleen God verandert mensen!

Aan de andere kant werd in een onpeilbare eensgezindheid met de Geest ervaren dat juist Hij de mogelijkheden, inzichten en capaciteit verstrekke. Steeds weer wezen auteur en redactie 'met de vinger gericht op de hemel', naar Hem! Prijzend en dankend voor het voorliggende resultaat. Dan blijft er uiteindelijk maar *Eén* over, aan Wie dit boek met recht wordt opgedragen.....

Vooraf

Een systeem kent een samenhangend patroon dat uit meerdere onderdelen bestaat en dat als geheel toegevoegde '*eigenschappen*' bezit.

Met behulp van parameters kun je 'de waarde' van een systeem bepalen. Een parameter is de variabele, niet constante '*eigenschap*' om de grootte van het systeem vast te stellen.

Systemen zijn overal om ons heen. We kennen niet alleen systemen in de natuur, bijvoorbeeld het ecosysteem, maar ook een kudde, een bedrijf, een gezin, het huwelijk, de politiek of de economie laten zich herkennen als een systeem. Ook de Bijbel ontdekt ons aan systemen. Het Bijbelboek Ezechiël bijvoorbeeld: het raderwerk, de derde tempel, de rivier uit de tempel, het dal vol doodsbeenderen. In Zacharia ontdekken we de twee olijfbomen en de gouden olie. Ook bijna alle negenenzeventig gelijkenissen van Jezus, verwijzen naar een metafoor van een alledaags systeem. Kortom de Bijbel toont ons een scala aan systemen.

Een christen kan vanuit de Bijbel, aan de hand van die gelijkenissen van Jezus, de volgende nieuwtestamentische systemen ontdekken:

- De persoonlijke relatie met God, (Vader<Geest>kind) met de parameters: vertrouwen en gehoorzaamheid;
- De kerk van Christus (Bruidegom<Geest>bruid) met de parameters: liefde en verlangen;
- Het Koninkrijk van God (Koning<Geest>deelnemer) met de parameters: vruchten en goede werken.

In het leven van alledag lopen systemen door elkaar heen. Dat geldt ook voor Bijbelse systemen. Omdat Jezus speciaal oproept om het Koninkrijk van Zijn Vader te zoeken, zal de Manual (deel 1 tot en met 9) zich daarop richten. Maar ook de persoonlijke relatie met God en het werk van Jezus als Bruidegom, komt daarin aan bod. Jezus verbindt aan die zoektocht naar het Koninkrijk Zijn zegen. Want wie op zoek gaat, zal volop goede

vrucht dragen. Wie heeft, krijgt nog meer! Het honderdvoudige wordt ons beloofd.

In de Decoder (deel 10.1 tot en met 10.9) worden ook de andere Bijbelse systemen meer specifiek uitgediept.

Het Koninkrijk van God is in gewone mensentaal niet te vinden. *Wie met de moderne Bijbelvertaling in de hand op zoek gaat naar Gods Koninkrijk, die raakt onherroepelijk de weg kwijt.*

Blij

Met blijdschap begon ik de Bijbel in Gewone Taal (BGT) te lezen. Prachtig en indrukwekkend vond ik het hoe sommige predikanten al vooruitgrepen naar de eenvoudige begrijpbare mensentaal. Ik werd enthousiast over de wijze waarop in de brief aan de Hebreeën de toegang tot het Beloofde Land in verband werd gebracht met het 'land van rust'. Nog mooier werd het toen het 'land van rust' als een synoniem werd gebruikt voor 'Gods nieuwe wereld' (in de BGT als het 'Koninkrijk van God' gedefinieerd). Wonder boven wonder viel eindelijk klip en klaar te lezen dat er nu al(!) in deze bedeling, mensen zijn die dat 'land van rust' als het Koninkrijk van God kunnen binnengaan. Schitterend vond ik de manier waarop die toon werd gezet. De Hebreeënbrief in de BGT behoudt hiermee over het algemeen de status van een schitterende preek. Het legt als vanouds de verbanden bloot tussen het oude- en het nieuwe verbond. Elke Voorganger kan wat mij betreft de hele brief aan de Hebreeën vanuit de BGT een keer als preek voorlezen. Daar word je blij van!

Minder blij

De spontane blijheid verdween bij het nalezen van andere voorbeelden in de BGT over Gods Koninkrijk. De 'nieuwe wereld' (Gods Koninkrijk) wordt maar zo verward met de 'nieuwe aarde', alsof deze onderling uitwisselbaar zijn. Alleen al de keuze voor de term 'nieuwe wereld' werkt die verwarring in de hand. De BGT definieert daardoor niet consistent.

Daar waar de gekruisigde Jezus, in alle tot nu toe bekende vertalingen, met de naast Hem hangende misdadiger spreekt over 'het Koninkrijk' en 'het Paradijs', versmalt de BGT het Koninkrijk van Koning Jezus tot enkel de hemel. Het magistrale 'Paradijs' was helaas in Genesis al verworden tot een "gewone tuin". Om Jezus te laten zeggen, dat de bekeerde zondaar vandaag nog bij Hem 'in de tuin' zou staan, vonden klaarblijkelijk zelfs de vertalers van de Bijbel in Gewone Taal iets te 'gewoontjes'. Overigens, om ervoor te kiezen dat het Koninkrijk van God 'dichtbij' is, in plaats van het o zo vertrouwde 'nabij', laten de BGT-vertalers wel zien, dat het veelmeer een plaatsbepaling is dan een bepaling van tijd. Je kunt die 'nieuwe wereld' als het ware zo binnengaan.

Was het tot nu toe de opdracht om het Koninkrijk van God 'eerst te zoeken', de BGT houdt het er op, dat je je met 'Gods nieuwe wereld' (Gods Koninkrijk) moet 'bezighouden'. Op zich nodigt die gedachtegang wel veel meer uit om van een 'waarnemer' te veranderen in 'deelnemer', maar het duurt nog wel een generatie voordat je echt door hebt, dat het hier handelt om het overbekende 'Koninkrijk van God'.

Bedroefd

Wie nu nog blijmoedig leest over de aangekondigde komst van de Messias in het oude testament, zoekt die data in de BGT soms tevergeefs. Sprekend is de rede van Elihu in het Bijbelboek Job. De in de NBV en de Herziene Statenvertaling aangekondigde Pleitbezorger of Afgezant, die ons met een losgeld heeft vrijgekocht, verandert helaas maar zo weer in een "gewone" engel die ons helpt.

Diep bedroefd

Betreden van het Koninkrijk van God wordt nog het meest beeldend weergegeven in de geschiedenis van Kaleb. Zijn gehoorzaamheid en vertrouwen brengt God ertoe hem toegang te verlenen tot dat Rijk. In alle bekende vertalingen wordt de dapperheid van Kaleb toegeschreven aan de kracht van 'een andere Geest'. Zo niet in de BGT. Daar wordt helaas de trouw en

gehoorzaamheid van Kaleb toegedicht aan zijn eigen gedrag. Alsof wijzelf in staat zijn om zonder de kracht van de heilige Geest deel te nemen aan het Koninkrijk van God. Op die manier stem je af op eigen kracht en zelfvertrouwen. Dat lijkt per definitie niet de Weg die Jezus Christus ons wijst.

Omkeer

De auteur wil samen met de redactie en niet zonder de onmisbare en merkbare zegen van de heilige Geest, een bijdrage leveren tot het elimineren van onze zelfredzaamheid. Het boek focust op de 'onnoemelijk grote genade' en is gericht op herstel van de persoonlijke Vader-kind relatie. De Vader-kind relatie getuigt van een God die je kunt vertrouwen. Vanuit dat vertrouwen maakt de heilige Geest je gehoorzaam en geschikt om deel te nemen aan Zijn Koninkrijk. In dat Koninkrijk ontvangen wij de vrucht van de Geest om daar goede werken mee te doen. Gelijktijdig worden wij gevormd tot een bouwsteen van de kerk, het Lichaam van Christus, Zijn bruid.

Wanneer ik naar mezelf kijk, is mijn zondige inzet ongeschikt voor kerkbouw. Alleen de liefde van de Bruidegom is als Kerkbouwer in staat om ons door de kracht van de heilige Geest, van een baksteen om te vormen tot een glanzende edelsteen, zodat er in het Nieuwe Jeruzalem ook een taak voor ons klaarligt. Voorzien van 'extra Olie' (geestkracht) ziet de bruid verwachtingsvol uit naar de wederkomst van Jezus. Want alleen die Olie houdt het Licht in Zijn kerk brandend! Giet de Olie niet weg! Verstop dat Licht niet! Het brandt van binnenuit *in* Zijn kind!

Dit leven is een leerschool. 'De Manual' is een hulp bij de zoektocht naar Gods Koninkrijk. Je kunt dat Rijk waarnemen. 'De Decoder' wil een jaloersmakende bijdrage leveren om dat Rijk te openen en eraan deel te nemen.....

.....tot eer van de Koning!

Elihu van Groeneveld

4 april 2015

INHOUDSOPGAVE

Deel 1	Proloog.....	Manual	17 / Decoder	271
Deel 2	Kind van God.....	Manual	45 / Decoder	291
Deel 3	Parameters	Manual	73 / Decoder	383
Deel 4	Bijbelse systemen.....	Manual	97 / Decoder	425
Deel 5	Competenties	Manual	141 / Decoder	465
Deel 6	Capaciteit.....	Manual	181 / Decoder	487
Deel 7	Masterclass.....	Manual	207 / Decoder	507
Deel 8	Rechtssysteem.....	Manual	231 / Decoder	631
Deel 9	Apotheose.....	Manual	259 / Decoder	647

Parameters van Gods Koninkrijk

Manual

Zoek het Koninkrijk van God

1 | DE PROLOOG

1 | PROLOOG

Ik

Ik, ik ben een zondaar.

Nee, niet dat ik bij mijn buurvrouw een kind heb verwekt.

Nee, dat niet!

Niet dat ik haar man, een Hethiet, de dood heb ingejaagd.

Nee, dat heb ik niet gedaan!

Ik ben er gelukkig voor bewaard gebleven.

Ik zou ertoe in staat zijn geweest.

Ik heb zo mijn tekortkomingen

Nee, niet dat ik Jezus, in de nacht waarin Hij werd
verraden, drie maal heb verloochend.

Nee, dat niet!

Die nacht was ik er niet bij!

Bovendien: drie maal verloochenen?

...../IK.....???

Ik mocht willen dat het bij drie keer was gebleven.

Ik neem het niet altijd voor Jezus op!

Niet altijd kom ik uit voor mijn geloof!

Niet altijd kies ik partij voor mijn Schepper, zelfs niet
wanneer Hij in de publieke ruimte of op tv wordt
aangevallen.

Niet altijd kies ik voor Hem!

Op school niet!

Op het werk niet!

Ook in de kerk doe ik Jezus vaak tekort.

Ik laat het op dat gebied soms flink afweten.

Nooit klinkt er dan gekraai van een haan.

Voor mij geen wake-up-call.

Voor mij is het niet weggelegd om mij direct huilend en vol
spijt tot God te richten.

Pas later, veel later kom ik er achter hoe ik Jezus tekort
doe.

Dat ik *Hem* verloochen¹ in plaats van mezelf.²

Dat ik *Zijn Naam* niet groot maak!

Dat ik *Hem* niet de eer geef die *Hem* toekomt!

¹ Matteüs 10:33

² Matteüs 16:24

Sterker nog, ik houd mijn mond op plaatsen en tijden dat het mijn christenplicht is om het voor God en voor mijn naaste op te nemen.

Ik ben onmiskenbaar een zondaar

Nee, niet dat ik in het Paradijs door een slang ben verleid om God van de troon te stoten.

Nee, dat niet!

Een sluwe slang lijkt niet nodig om mij van een verboden vrucht te laten eten.

Was het maar bij één zondige vrucht gebleven.

Maar al te vaak hol ik de levensboom met de goede vrucht³ in een snelle sprint voorbij.

Meer dan me lief is, haast ik me naar de boom die het verschil maakt tussen goed en kwaad.....

Zo ben ik!

³ De brief aan de Galaten 5:22-23

Reikhalzend strek ik dan mijn handen uit naar verboden vruchten waar ik maar al te vaak vol van ben.

TROTS

ONGEDULD

HOOGMOED

BOOSHEID

RIVALITEIT

BEGEERTE

GERODDEL

EGOISME

JALOEZIE

..... en net als Eva, geef ik ook anderen van die verboden vruchten te eten.....

Ik ben exemplarisch voor een zondaar!

Neem mij bijvoorbeeld.

Mijn capaciteiten heb ik periodiek verantwoord.

Mijn competenties zijn meermalen getest.

Mijn MD-traject⁴ is prachtig geplaveid.

Het heeft geleid tot een strategische key position.

Zowel psychisch als sociaal was het prima in orde.

Wanneer ik op bepaalde dimensies een te lage score behaalde, was er altijd wel een cursus waar de tekorten werden bijgespijkerd.

Empathie en invoelingsvermogen - al of niet gespeeld of door de verjaardagskalender bepaald - waren voldoende aanwezig of werden alsnog via verplichte begeleiding aangeleerd.

Maar wie, o wie? kent echt mijn binnenkant?

Wie heeft weet van mijn zondige daden?

Mijn momenten van boosheid en de pijn veroorzakende woorden?

Ja, wie kent al mijn zondige gedachten en begeerten?

⁴ Management Development

Hoe moet dat nu met mij bij het laatste oordeel, wanneer al die boeken worden geopend en alles bekend zal worden.....?

Hetzelfde personeel dat nu tegen mij opkijkt, zal bij het laatste oordeel op z'n minst wat gniffelen.

Voor mijn goede vruchten en mijn buitengewone talenten heb ik geen angst.

Ik ben zelfs niet te beroerd om de goede daden breed uit te meten!

-Alsof die van mijzelf zijn!-

Maar hoe zit dat met mijn slechte vruchten en verspilling van competenties en capaciteit?

Die vruchten met plekjes, of met een verrotte binnenkant.....?

Die houd ik wijselijk stil!

Dat wil ik graag zo houden.

Misschien haalt de tijd mij in, bij het laatste oordeel.
.....

Hoe kom ik van slecht naar goed?

Hoe verander ik dat?

Hoe kom ik van miskennen en verloochening van Jezus naar erkenning van Hem?

Hoe verander ik mijn slechte vruchten in goede?

Het verandermanagement leert me hoe ik de emotionele processen van ontkenning, weerstand en ontwijken kan beïnvloeden.

Moet ik - nu het mijzelf betreft - het maar gewoon laten gebeuren of moet ik het beheersen?

De meetbare fases in het proces, die de Bijbel mij aanreikt, herken ik. Herkenbaar zijn de slechte vruchten. Jezus benoemt ook de 'vruchteloze fase'. Dat zijn de bomen en ranken zonder vruchten. En als laatste fase duidt Hij: herkenbare bomen met goede vruchten.

Een boom met slechte vruchten is evident van geen waarde. Maar ook de boom zonder vrucht wordt omgehakt en in het vuur gegooid!⁵

Herken ik mezelf.....?

Misschien wordt ook mij nog één groeiseizoen gegund⁶....

Met een aansluiting op de juiste Bron moet het lukken.....

⁵ Lucas 3:9

⁶ Lucas 13:9

Ik schrik op uit mijn gepeins!

De klassiek ingerichte statige kamer heeft zich tijdens mijn gemijmer goed gevuld. Alle stoelen zijn ondertussen bezet. Ik herken enkele kerkmensen: Frans de Kerf, hoofd van een bloeiende tandartsenpraktijk, tevens ouderling; Armand van Braam, directeur van een divisie verkoop; Rob Schans van het plaatselijke advocatencollectief. Aha, jij bent er ook, zie ik! Je beantwoordt mijn woordeloze groet op dezelfde plichtmatige manier. Fijn dat je er bent!

In de kamer van de notaris kun je een speld horen vallen. Alles wijst erop dat ons een bijzonder plechtig moment staat te wachten.

Bij de notaris

Voetstappen naderen de deur. De leerbeslagen zolen klikken op het parket. Een dikke deur zwaait open. De notaris en zijn klerk komen binnen. Een minzame knik en een deftige groet brengen ons tot besef dat hier iets belangrijks staat te gebeuren. Het kuchje van de notaris verhoogt de spanning. Het hoort er onlosmakelijk bij. Met een gedragen stem begint de notaris te lezen:

‘Koninklijke Hoogheden’

Hééé.....? Horen wij het wel goed? Zitten we soms in het verkeerde gezelschap? Vragende blikken. Over en weer geschuifel. Mensen die plotsklaps van zithouding veranderen. Ik zie veel bewegende schouders en zorgelijk gekrab aan soms kalende schedels. De consternatie lijkt bijna collectief te zijn afgesproken. Ik zie Frans, hij kijkt naar niemand. Hij doet net of hij er niet bij hoort. Rob heeft de altijd begripvolle uitstraling, maar vertoont toch ook even een nerveus ogende motoriek. Hij steekt zijn handen met gespreide vingers licht vragend omhoog. Armand strijkt, zoals altijd wanneer ongemak toeslaat, door zijn denkbeeldige haar. Ik kijk naar jou. Bijna hoor ik je denken: ‘Wat moet ik hier? Ik ben toch geen Prins(es).....?’

Ook de notaris bemerkt de onrust.

‘Ja, ik noem u alvast Koninklijke Hoogheden. Ik heb ook zelf de hele tekst driemaal moeten lezen voor het tot mij doordrong. Vanuit diverse stellingen heb ik mijzelf ook verschillende vragen gesteld. Dat heeft mijn inzicht verbreed en mijn geloof vergroot. Voor de liefhebber stel ik ze na afloop graag ter beschikking.’

Even, heel even lijkt het of de notaris van zijn stuk is gebracht. Dan vervolgt hij:

'Fijn dat u gehoor hebt gegeven aan de uitnodiging om hier op mijn notariskantoor te komen. U bent hier verschenen om een testament aan te horen. Formeel ben ik gehouden om u zowel het oude- als het nieuwe testament hélemaal voor te lezen. Maar gelet op het feit dat uzelf minimaal één exemplaar van het complete testament bezit, volsta ik met enkele citaten.

Kennisneming testament

Het testament kent enkele wettelijke verplichtingen, rechtsgevolgen en toezeggingen. Ik raad u daarom aan bij regelmaat het testament thuis te lezen. Vergeet dat nóóit!

Juridische verplichtingen

Allereerst ben ik ambtshalve verplicht u enige juridische citaten uit het testament voor te lezen. Het is een gedeelte uit een brief van een belangrijke getuige: drs. Saulus, later genoemd: Paulus uit Tarsis. Hij heeft door de kracht van de heilige Geest u het volgende nagelaten:

Hebr 8:16-17 Bij een testament is het noodzakelijk dat de dood van de erflater wordt vastgesteld. Een testament is immers pas geldig na het overlijden. Het heeft geen rechtskracht wanneer de erflater nog leeft.⁷

Ik moet u meedelen dat mij, als notaris, het bewijs is geleverd dat de enige erfgenaam Jezus Christus niet meer fysiek op aarde is. Meerdere onderzoeken hebben

⁷ De Bijbelteksten in deze uitgave zijn ontleend aan *De Nieuwe Bijbelvertaling* © Nederlands Bijbelgenootschap 2004 tenzij anders is vermeld. (max 50 verzen)

dat aangetoond. Johannes een ooggetuige en Lucas een arts en historisch onderzoeker, verklaren daar eenduidig over. Jezus Christus was de erfopvolger, de eniggeboren Zoon van God. Hij is daadwerkelijk gestorven. Dat is vastgesteld. Gelukkig is Hij na zijn begrafenis weer opgestaan uit de doden en woont Hij naar Zijn menselijke natuur nu in de hemel. Richt u op Hem. Hij zit aan Gods rechterhand.Hij laat u dit testament na.....

Rechtmatigheid

U hebt voldaan aan de oproep om hier te verschijnen. Als notaris moet ik allereerst vaststellen of u wel gerechtigd bent om deze erfenis in ontvangst te nemen. Alleen kinderen hebben recht op de erfenis.

Testament alleen voor kinderen

1Joh 3: 1 Bedenk toch hoe groot de liefde is die de Vader ons heeft geschonken! Wij worden kinderen van God genoemd, en dat zijn we ook.

Rom 8:14 Allen die door de Geest van God worden geleid, zijn kinderen van God.

Geloof u dat? Dan bent u kind van God. Dat geloof is een geschenk van de Geest. Het is geen keuze van u, maar een keuze van God. God zelf verleent u het voorrecht om Zijn kind te zijn. Het doopwater is daarvan het teken.

Wedergeboren

Door de heilige Geest ontving u het geloof in Zijn naam. Het testament verwoordt dit als volgt:

Joh 1:12-13 Wie Hem (Jezus Christus) wel ontvingen en in zijn naam geloven, heeft Hij het voorrecht gegeven om kinderen van God te worden. Zij zijn niet op natuurlijke wijze geboren, niet uit lichamelijk verlangen of uit de wil van een man, maar uit God.

U bent uit God geboren. U hebt daar zelf part noch deel aan. Weliswaar was dat geen natuurlijke geboorte. De geboorte vond niet plaats uit een verlangen tussen man en vrouw, maar naar de wil van God. Op die manier bent u geestelijk wedergeboren. U bent kind van God. Op die wijze hebt U deel aan deze Koninklijke erfenis, omdat u kind van de Koning der Koningen bent. Dit gegeven verheft u in één klap tot prins of prinses. Het dringt misschien nog niet helemaal tot u door, maar u bent daarmee van adel, van Koninklijke bloede. Vandaar dat ik u aanspreek met Koninklijke Hoogheden. Op die

manier staat u op de juiste wijze voorgesorteerd. Mijn oprechte felicitaties. Ik laat deze weldaad een kort ogenblik tot u doordringen.....

Ik ben ambtshalve verplicht om u de erfenis bekend te stellen. Alvorens mijn klerk verder gaat met het citeren uit het testament is het wellicht raadzaam om even met elkaar te inventariseren wat dat precies betekent: Kind van God. Leerling van Jezus. Erfgenaam van de Koning.

.....

Natuurlijk is het u helder. Als erfgenaam van de Koning bent U troonpretendent. Uw status als kind van God, geeft uitzicht op de troon. Ik citeer daarvoor weer uit het testament op vier verschillende plaatsen:

Openb 3:21 Wie overwint zal samen met mij op mijn troon zitten, net zoals ik zelf overwonnen heb en samen met mijn Vader op zijn troon zit.

Openb 22:5 Het zal er geen nacht meer zijn en het licht van een lamp of het licht van de zon hebben ze niet nodig, want God, de Heer, zal hun licht zijn. En zij zullen als koningen heersen tot in eeuwigheid.

Openb 5:10 U hebt voor onze God uit hen een Koninkrijk gevormd en hen tot priesters gemaakt. Zij zullen als koningen heersen op aarde.

2 Tim 2:12 als wij volharden, zullen we ook met hem heersen.

Jurisprudentie

Een al meer dan vier eeuwen beproefde belijdenis vermeldt de volgende jurisprudentie:

HC antw 32 Als Koning in dit leven met een vrij en goed geweten tegen de zonde en de duivel te strijden en na dit leven in eeuwigheid met Hem over alle schepselen te regeren.

Plaatsnemen op de troon samen met God en Christus, dat is uw voorland. Het testament is daar duidelijk over. U mag straks volledig meeregeren vanaf Zijn troon in Zijn Koninkrijk, omdat u Zijn kind bent. U bent voorbestemd om als Koning mee te regeren. U hoeft daarbij niet te verzuchten of u wel zult volharden. Het testament belooft u onvoorwaardelijke hulp. Die macht ligt buiten uzelf.

Rom 14:4 Wie bent u dat u een oordeel velst over de dienaar van een ander? Of hij wel of niet volhardt in het geloof gaat alleen zijn eigen meester aan – en hij zal volharden, want de Heer heeft de macht hem dat te laten doen.

Kind van God. Troonpretendent! Koning worden. Dat gaat niet vanzelf. U moet daarvoor een gedegen opleiding volgen. U bent leerling van Jezus. Die leerschool vindt plaats in het huidige leven. Die

*leerschool hebt u nodig om u de echtheid van uw
kindschap te garanderen, anders bent u een bastaard.
Godzelf is uw leermeester. Lees maar in het testament.*

Een leerschool

Hebr 12:7-8het betreft hier immers een
leerschool, God behandelt u als zijn kinderen.
Welk kind wordt niet door zijn vader berispt? Maar
als u die leerschool niet doorloopt zoals alle
anderen vóór u, dan bent u geen kinderen, maar
bastaards.

*God bewijst u Zijn Vaderschap door de leerschool van
het huidige leven. Let dus op wat er met u
gebeurt.....! Dat leven en de behoeften aan leven
wordt u door God verstrekt. U bent troonpretendent
van Gods Koninkrijk. Jezus geeft aan dat u zich als kind
van God geen zorgen hoeft te maken over triviale zaken
zoals voeding en kleding. Het bewijs hebt u al*

voorhanden. Kijk maar eens in uw koelkast. Tel uw kledingstukken en schoenen maar eens. Kijk naar het dak boven uw hoofd, misschien zelfs een auto voor de deur.....

Jezus Christus geeft het bevel dat u eerst op zoek moet naar dat Koninkrijk van God. Dan zal u alles erbij worden gegeven.....

Ik herhaal 'alles'!

.....dat is inclusief het Eeuwige leven.....

U moet dus snel op zoek naar Gods Koninkrijk, anders weet u niet van welk Rijk u troonpretendent bent!

Geef God Eer en maak Zijn Naam Groot!

Was getekend.....

De Notaris

De felicitaties

De notaris geeft ons allen een hand. Hij feliciteert ons. De christelijke managers en de andere aanwezigen kijken elkaar aan. Onderling worden ook plichtmatig felicitaties uitgewisseld. Ongewild en ongezoekt horen we bij elkaar. Zo voelt het! Rob, de jurist, vraagt: 'Maar wat zoeken we eigenlijk als we op zoek zijn naar Gods Koninkrijk?' Met opgetrokken wenkbrauwen kijken we elkaar aan. Verschillende mogelijkheden worden geopperd: de hemel misschien? De kerk wellicht? Wordt de nieuwe aarde ermee bedoeld? Kan het soms het Paradijs zijn? Zoveel christenen bij elkaar en niemand die het Koninkrijk van God weet te duiden! Niemand lijkt een pasklaar antwoord te hebben. De volgende opmerkingen zijn te horen: 'Hoe kun je nu ons huidige leven als leerschool herkennen, als je niet weet hoe het Rijk eruit ziet waarvan je troonpretendent bent? Hoe kun je nu iets vinden als je niet eens weet wat je zoekt?' 'En als het Koninkrijk van God nog moet komen, hoe kun je dat dan vinden?' 'Ik kan me niet voorstellen dat Jezus ons iets laat zoeken dat niet is te vinden!' 'En als je bestemd bent om mee te regeren in dat Koninkrijk, hoe ziet die leerschool er dan uit? 'Welke staatsvorm kent dat Rijk?'

Referentiekader

'Er lijkt behoefte aan een gemeenschappelijk referentiekader' merkt Armand op. Gelijk doet hij een voorstel: 'Zullen we samen op zoek gaan naar dat Koninkrijk? Wie doet ermee?' Frans de Kerf roept dat hij graag meedoet.

Voor ik het weet, heb ik ook al 'ja' gezegd, net als Rob..... En jij? Zoek jij ook mee? Ik hoor dat jij bij de notaris informeert na zijn geformuleerde stellingen. De notaris overhandigt jou een A4tje. Ik hoor je zeggen, dat jij ook meedoet. 'Kom maar bij mij thuis' roep jij enthousiast. En passant laat jij mij de stellingen zien.

STELLINGEN VOOR DISCUSSIE IN GROEPSVERBAND

Gods testament geldt onvoorwaardelijk voor mij.

Mijn huidige leven is een leerschool voor later.

Mijn voorland is: Samen met Jezus Regeren. Ik ben nu zijn leerling.

Als ik niet weet wat het Koninkrijk van God is, kan ik ook niet meeregeren.

Interne audit

Enthousiast als ik ben, zet ik een paar regels op papier, noem het normen, waarvan ik vind dat ze thuishoren in een persoonlijk kwaliteitsmanagementsysteem van een christen. Ik heb ze uit het testament gedistilleerd. Managers kunnen met schema's en normeringen omgaan. Veel systeemschema's staan bol van normeringen en checklists. Het biedt structuur en geeft richting aan een eigen interne audit, zeg maar een zelfonderzoek, net zoals dat voorafgaand aan het heilig Avondmaal van mij wordt verlangd. Bovendien geeft een normering richting aan verbetermanagement. De PDCA-cirkel⁸ kan daarbij dienst doen als hulpmiddel. Het geeft zicht op het leven.

Plan, do, check en act zijn repeterende thema's. Ik word daardoor meer gedwongen om 'in de spiegel te kijken'.

⁸ De PDCA cirkel is ontwikkeld door William Edwards Deming.

Wat 'wil' ik? (plan). Wat doe ik? (do). Heb ik het gedaan volgens plan? (check). Moet ik mijn 'wil' wellicht bijstellen? (act). Al doende kan ik voor mezelf nog eens nagaan hoever het staat met mijn geloofsontwikkeling. Misschien kom ik er dan eindelijk achter dat niet *mijn* 'wil' bepalend is, maar.....de Zijne!⁹

Doe jij ook mee.....?

⁹ Romeinen 8:5-11 Romeinen 9:16

EEN CHRISTEN:

Gelooft in Gods erfenis

Geeft God eer en maakt Zijn Naam groot

Heeft zicht op 'eigen' verdiensten (nulmeting)

Heeft een levende Vader-kind relatie met God

Kent het geheim van het Koninkrijk van God

Hanteert de parameters van Gods Koninkrijk

Luistert naar Jezus en is Hem gehoorzaam

Heeft Jezus van harte lief en koestert Hem

Kan Bijbelse systemen herkennen

EEN CHRISTEN:

Onderkent het gevaar van duivelse systemen

Kent de vrucht van de Geest uit het hoofd

Heeft goed zicht op ontvangen competenties

Ziet aan wie God talenten uitdeelt

Kan de ontvangen capaciteit duiden

Leest dagelijks een hoofdstuk uit de Bijbel

Bidt minimaal eenmaal daags knielend

Gelooft dat Jezus de Wet totaal heeft volbracht

Weet zich bij het laatste oordeel 'witter dan wit'

Parameters van Gods Koninkrijk

2 | KIND VAN GOD

Parameters van Gods Koninkrijk

2 | KIND VAN GOD

Daar zitten we dan! We zijn met z'n vijven: Rob, Armand, Frans, jij en ik. Jij bent onze gastheer. Hartelijk dank voor de uitnodiging! In de proloog heb je in mijn hoofd mogen kijken. Ik heb mijn hart laten zien. Je hebt mogen lezen naar welke verboden vruchten mijn handen maar al te vaak grijpen. Nu gaat het om jou! Wat zit er in jouw hoofd? Wat? Of Wie? bezielt jouw hart? Wat doen jouw handen? Als iemand jou vraagt: Wat geloof je eigenlijk? Wat valt er van jou te horen?

.....

Kortom: hoe sta jij in jouw geloofsleven? Wat doe je ermee?

Jouw nulmeting

Het is net als met een routeplanner: 'Waar bevindt u zich?' Op elke plattegrond bij de toegang tot dorp en stad, vind je dan ook de mededeling: 'U bevindt zich hier!' Als je niet weet waar je bent, kun je de weg naar het doel nooit vinden.

Evenzo gaat het met het ontwikkelen van een beleidsvisie. Je kunt als manager schitterende vergezichten hebben. Je kunt prachtig een stip op de horizon zetten. Zelfs een visionaire blik kan deel uitmaken van jouw managers arsenaal. Maar wanneer je niet weet waar de organisatie zich op dat moment bevindt, is het vaststellen van een 'visie' een hopeloze uitdaging. Zonder duidelijke visie kun

je ook geen koers bepalen en de 'missie', wordt dan echt een mission impossible.

Evenzo is het gesteld met het vinden van het Koninkrijk van God. Als je de weg wilt vinden naar dat Koninkrijk, moet je niet alleen de legenda kennen, in dit geval: weten wat het Koninkrijk is, maar moet je allereerst weten waar jijzelf staat. Net als op elke plattegrond ga je eerst op zoek naar de plaatsbepaling: 'U bevindt zich hier!'

Vandaar de vraag aan jou:

➤ 'Waar bevindt u zich?

Hoe is het met jou gesteld? Wat doe je met je geloof?'

Geloof helpt alleen als je er iets mee doet

'Stil! Wacht even! Ik hoor Armand wat vragen!'

'Wat heeft ons nu 2000 jaar christendom gebracht? Wat heb ik aan het geloof? De wereld is een puinhoop. Oorlog, armoede, natuurrampen. Ook mijn eigen leven is nu niet bepaald een vlekkeloos bestaan.'

Frans reageert daarop. Als ouderling heeft hij vaker met dat bijltje gehakt. Hij vertelt een verhaal over een predikant die woont naast een zeepfabrikant. De zeepfabrikant vraagt aan de dominee dezelfde vraag, die Armand stelt: 'Wat heb ik aan het geloof?'

Wat heb ik aan het geloof?

Zittend voor het raam staart de predikant naar buiten. Hij herhaalt de vraag. Ook de zeepfabrikant zegt nogmaals: 'Wat heb ik aan het geloof? Na 2000 jaar christendom is de wereld nog steeds een puinhoop.' Onderwijl ziet de predikant zijn kinderen spelen met de kinderen van de zeepfabrikant. De kinderen zien er niet uit: modder in het gezicht, vuile handen en armen. De kleding van alle kinderen is vies, smerig en van onder tot boven besmeurd. Wijzend naar de kinderen, vraagt de dominee aan de zeepfabrikant: 'Wat heb ik nu aan 200 jaar zeepindustrie? Jij met jouw reclame: 'witter dan wit!' Moet je die kinderen van ons eens zien! Wat zijn ze vuil! Wat zien ze eruit.....!'

'Natuurlijk' zegt de zeepfabrikant 'zeep helpt pas als je het gebruikt, als je er iets mee doet.....!'

'Kijk' is de reactie van de predikant 'zo is het ook met het christendom en het geloof! Het werkt pas als je er iets mee doet! Als je niets met je geloof doet, dan heb je een dood geloof.¹⁰ Dan zie je de werking ervan ook niet. Dan mis je wat.'

'Wanneer een gelovige gedoopt is, dan is dat een teken en een zegel. Voor de gelovige is dat een zekerheid: 'Ik ben kind van God.' Bij de notaris werd dat in het Testament goed verwoord. God kiest voor Zijn kind. Het is een keuze

¹⁰ Jakobus 2:17

van God. Vanuit die eenzijdige keuze mag het kind de relatie met de Vader gelovig ondervinden.'

Is de Bijbel betrouwbaar?

'Hoe weet je dat zo zeker?' vraagt Armand. 'Natuurlijk ken ik de Bijbel. Ik weet dat het erin staat, maar de Bijbel is voor mij allang geen zekerheid meer. Sinds de wetenschap steeds meer bewijzen vindt dat de wereld al veel en veel ouder moet zijn dan de Bijbelse werkelijkheid van pakweg 6000 jaar, groeien mijn twijfels ook meer en meer. Dat wantrouwen herleeft bij zoiets als: 'kind zijn van God'. Kan ik de Bijbel wel vertrouwen? Ben ik wel kind van God? Hoe kan ik dat geloven?'

Wel een hiernamaals maar geen hiervoormaals?

'Niemand' zegt Frans 'kan jou het geloof geven, behalve de heilige Geest. Ik zie hoe voetballers en andere sportmensen hun prestaties opdragen aan overleden verwanten en collega's. Zij heffen de handen en de blik omhoog. Ik hoor hoe mensen voor hun overleden vrienden en bekenden kaarsjes aansteken in de kerk. Klaarblijkelijk erkennen ze daarmee dat hun geliefde in de hemel is. Dat gelooft men, net als veel christenen, wel! Ik verwonder mij erover dat hele volksstammen wel geloven in Jezus Christus en Zijn wonderen. Wel geloven dat Hij is opgestaan en ook geloven in de nieuwe aarde en een nieuwe hemel, maar grote vraagtekens zetten bij het scheppingsverhaal uit Genesis: de schepping van de huidige wereld. Ik denk dat als je de wetenschap alle

wonderen van Jezus voorlegt, men die als 'sprookjes' van de hand doet. De evolutietheorie gelooft – ja het is ook een geloof – dat de giraffe in de loop van miljoenenjaren een lange hals kreeg, omdat het beest in zijn voedsel moest voorzien. Waarom kreeg een giraffe geen vleugels, dan had het nog veel meer bladeren kunnen verschalken. Waarom hebben een koe en een schaap geen kortere voorpoten. Nu moeten zij zich bukken om te eten! Waarom hebben de vogels wel vleugels 'ontwikkeld' om hoog in de lucht insecten te kunnen verschalken? Maar waarom de kikker niet? En als de evolutie toch zelf alle natuurproblemen oplost, waarom heeft de natuur via de wet van de evolutie nog geen oplossing voor een pijnloze bevalling?

Het geloof komt van de heilige Geest

De wetenschap staat bij dit soort vragen ook met de mond vol tanden. Voor mij geeft de Bijbel daarop pasklare antwoorden. Door met mijn hart te geloven in een schepping van een volwassen mens en dier, zijn veel vragen rationeel verklaarbaar. Dat geloof is overigens geen verdienste van mijzelf: Ik heb dat geloof van de heilige Geest ontvangen. God komt die eer en lof toe!

Ook van de kansel hoor ik preken dat de schepping natuurlijk niet in zes dagen heeft plaatsgevonden. Eén scheppingsdag kan wel vele miljoenen jaren hebben geduurd, zo valt er in menig preek te horen. Maar op die manier probeert men een groot wonder binnen de wetenschappelijke context te verklaren. Terwijl Jezus bij

elk wonder laat zien dat Hij juist macht heeft om die natuurwetten te trotseren. En zijn de natuurwetten al geen wonder an sich? Jezus zelf gebruikte vele verhalen als gelijkenis om iets duidelijk te maken. Mag ik je ook een verhaal vertellen? Een verhaal dat de schepping dichter bij de gelovige christen kan brengen?' Armand knikt.

Schepping en wetenschap

Frans vervolgt:

'Het zal zo rond het jaar 30 na Christus zijn geweest. Gedrieën liepen ze achter Jezus aan: de wetenschapper, de rabbi en de boer. Het intellect was - zoals steeds door de eeuwen heen - druk met elkaar in gesprek. De boer luisterde. Hij hoorde de rabbi vertellen over de schepping.

'.....Het waren natuurlijk wel zes scheppingsdagen geweest, dat was duidelijk, maar het hoefde niet per se dagen te zijn van vierentwintig uur. Eén dag was immers in Gods ogen gelijk aan duizend jaar en duizend jaar gelijk aan één dag. De ordening van de schepping was belangrijk. Daar gaat het om! De volgorde stond vast! De dagen stonden vast, maar of ook toen de dagen uit vierentwintig uur bestonden?' Terwijl ze Jezus volgden, samen met wel vierduizend anderen, nu al voor de derde dag op rij, nam de wetenschapper het woord: 'Ja, zo dacht ik ook als gelovig wetenschapper. Het is de enige manier om de Bijbel en de wetenschap binnen dezelfde context te kunnen verklaren. Maar.....', zo vervolgde de wetenschapper.....

Vijf broden en twee vissen

De boer hoorde hoe de wetenschapper aan de rabbi vertelde, hoe hij in de week van Marcus 6 ook achter Jezus was aangegaan. Met zo'n vijfduizend man waren ze geweest. De wetenschapper had met eigen ogen gezien, hoe Jezus van vijf broden en twee visjes maar liefst vijfduizend man had gevoed en dat er twaalf manden vol voedsel overbleef.

Een vraag voor de wetenschap

De wetenschapper vertelde hoe hij de twaalf overgebleven manden naar evenzovele universiteiten in de wereld had gezonden. Het waren dezelfde universiteiten die al jarenlang de aarde en het heelal bestudeerden en hadden vastgesteld dat de aarde minstens 4.570.000.000 jaar oud moest zijn. Ze hadden als het ware de aarde doormidden gezaagd en uit aardlagen en fossielen vastgesteld dat de aarde meer dan 4,5 miljard jaar geleden was ontstaan. Het heelal was nog veel ouder: 13,7 miljard jaar. Het scheppingsverhaal echter laat zich terugrekenen tot enkele duizenden jaren. Alleen door te stellen dat de scheppingsdagen zich uitstrekten over miljoenen jaren konden beide 'geloven' elkaar in stand houden. Juist naar al die gerespecteerde universiteiten met al die knappe wetenschappers had hij de manden vol overgebleven voedsel gestuurd. De vraag aan de wetenschap luidde: 'Kunt u bij benadering de productietijd van het brood aangeven.....?'

De wetenschap staat voor raadsels

‘Juist de afgelopen week’, zo vertelde de wetenschapper ‘kreeg ik de rapporten retour. Net zoals men de aarde had onderzocht op aardlagen en oude fossielen, zo had men ook het brood doormidden gezaagd en ontleed. Alle onderzoekers waren unaniem van mening dat de baktijd van het brood minimaal één uur bedroeg; het meel moest rijzen in één dag. Het gemalen graan, kon op z’n vroegst eind vorig jaar zijn geoogst. Voordat het graan vanuit de aarde is gerijpt, duurt de groei ongeveer zes maanden.’ De wetenschapper haalde even adem en vervolgde: ‘Maar het gezaaide graan is afkomstig van een aar, die op zijn beurt ook weer is gezaaid en ook die weer is.... geoogst, gezaaid, geoogst, gezaaid en die.....en die...in een oneindige rij; generaties lang..... om kort te gaan’ zei de wetenschapper ‘is het wetenschappelijk gezien een proces van miljarden jaren, voordat er een broodje kant-en-klaar is’.

Gedrieën keken ze met hongerige ogen naar Jezus. De leerlingen van Jezus gingen weer rond: enkele broden en visjes werden ingezameld. Vol verwondering zagen ze hoe Jezus de broden brak. Hoe er vierduizend man van werden gevoed en dat er nog zeven manden met voedsel overbleven. Ze zagen met eigen ogen dat Jezus in een ondeelbaar ogenblik het brood en de vissen schiep. Wederom had God een natuurproces van miljarden jaren door een scheppend Woord overbrugd.’

Hij kan het echt

'Nu nam de boer het woord en zei: Voor mij niets nieuws. God schiep in 6 x 24 uur een volwassen aarde. Dat is een onbeschrijfbaar wonder. Net zo'n wonder als in Marcus 6 en 8. Jezus schiep een bestaand nieuw brood en een volwassen nieuwe vis. Wanneer je die volwassen net geschapen vis opensnijdt en de ingewanden van die vis opent, moet je niet raar opkijken dat je er kuit en voedselresten in vindt, alsof die zojuist geschapen vis de afgelopen week nog met een mannetje heeft gepaard en insecten en zeewier heeft gegeten. Het lijkt alsof die vis een veel langer verleden heeft.

Zo schiep God ook in zes dagen alles in-, op-, aan- en rond een draaiende aarde. Wanneer je in die aarde kort na de schepping opgravingen zou doen, dan neem je ogenschijnlijk een kijkje in een bestaand ecosysteem waar aardlagen en fossielen zijn te vinden, *alsof* de aarde een veel langer verleden heeft; *alsof* er vele ijstijden zijn geweest, *alsof* er al miljarden jaren is geleefd.....!!!!'

Planten, bomen en de zon

'Ook mijn dagelijks werk als boer overtuigt mij dat een scheppingsdag niet veel langer kan zijn geweest dan 24 uur.....'

Met open mond keken de rabbi en de wetenschapper hem vragend aan.....

'De planten en de bomen zijn op de derde dag geschapen', zei de boer, 'de zon is pas geschapen op de

vierde dag. Iedere boer weet toch dat planten en bomen niet veel langer dan 24 uur zonder zonlicht kunnen.....?"

Jij bent kind van God door het geloof

‘Je ziet wel’, zei Frans, ‘de antwoorden van de wetenschap zijn in het perspectief van Gods wonderen niet te verklaren. Alhoewel natuurwetten op zich al wonderen zijn, is het voor ons veelal pas een wonder wanneer er een mirakel gebeurt dat in strijd is met een natuurwet of dat wetenschappelijk niet te verklaren is. Elk gebeuren vanuit de natuurwet is een wonder. Dat is al moeilijk te geloven als je er daadwerkelijk getuige van bent, wanneer je er met de neus boven opstaat. Nog verbazingwekkender is, dat je in wonderen kunt geloven terwijl je het hebt van horen zeggen.¹¹ God heeft jou als Kind uitgekozen. Dat is ook zo’n wonder! Geloof dat maar. Kom je geloof te kort? Vraag Hem en Zijn Geest om meer! Ter bevestiging van jouw geloof, gaf Hij de doop. Hij had ons net zo volmaakt geschapen als Jezus, Zijn Zoon. Maar de mensheid zocht eigen wegen en schiet te kort. Onze inzichten zijn beperkt. Onze ratio kan het niet bevatten. Maar omdat Hij ons de heilige Geest geeft kunnen wij het met ons hart geloven. Dat geloofsgeschenk grijp ik graag aan.’

¹¹ Johannes 20:29

Geloof kan alles

Frans vertelt verder. Hij geeft aan dat hij veel steun heeft aan het geloof. Door de Bijbel van kapt tot kapt te aanvaarden, weet hij ook dat elk Goddelijk Woord waar is. Vanuit die waarheid geniet hij van een altijd aanwezige God. Zijn werk als ambtsdrager heeft meer voorbeelden opgeleverd.

De koorddanser

'Er was eens een koorddanser die elk jaar naar het dorp kwam. Hij spande het koord over een grote kloof. Die kloof was een kilometer breed en een kilometer diep. Ontzagwekkend diep en breed! De koorddanser liep via het koord over de kloof alsof hij gewoon op de grond liep. Hij oogstte veel applaus van de dorpsbewoners.

De dorpsbewoners waren vol bewondering. 'Wat kan hij dat goed! Wat een fenomenale koorddanser!'

Op een gegeven moment zei de koorddanser: 'Denken jullie dat ik ook met een kruitwagen over de kloof kan koorddansen?' 'Natuurlijk kunt u dat! U kunt alles!' juichte de menigte.

En ja hoor, de koorddanser liep met de kruitwagen over het koord, zonder ook maar een moment te wankelen of zijn evenwicht te verliezen.

Het lijkt erop dat de christenen ook zo naar God kijken.
'God U kunt alles. U bent fenomenaal en onnavolgbaar!'

Plots stopt de koorddanser!

'Ik heb het nu laten zien. Ik kan ook met een kruiwagen over het koord en over de kloof. Jullie weten nu zeker dat ik het kan! Maar' vraagt de koorddanser 'denken jullie dat ik het ook kan met een mens in die kruiwagen?'

En net zoals het merendeel van de Christenheid naar God kijkt, roept ook de dorpsmenigte enthousiast:

'Natuurlijk kunt u dat. U kunt alles! U bent zo knap!'

Dan draait de koorddanser de kruiwagen naar *jou* toe en zegt: 'Oké stap maar in! Dan breng ik jou in die kruiwagen naar de overkant!'

Durf jij?

Stap jij in?

.....Doe het maar. Blijf geen toeschouwer, maar doe mee! Hij is echt te vertrouwen! Dat laat Hij ons onmiskenbaar in de Bijbel zien. Je kunt het dag in dag uit zelf ervaren. Zo gaat Hij met Zijn kinderen om! Geloof is geen zaak van je begeven op gladijs. 'Geloven' is veel meer, het is een zaak van vertrouwensvol wandelen over het water. Een wonder waarvan iedereen roept: 'Dat kan nooit!' Maar waarvan jij elke dag mag genieten! 'Geloven in God' is schitterend!

Vaak zien we dat pas achteraf: 'Ja, toen en toen greep God in mijn leven in. Ja, toen en toen was Hij duidelijk

aanwezig.' Maar dat is altijd achteraf. Echt, het leven wordt zoveel mooier wanneer je op het moment zelf Gods leiding in je leven ziet.

God leidt ook jou

Ook jij kent God. Hij kan alles! Hij is Groot en Goedertieren! Maar durf jij je echt over te geven aan de Almachtige?

Wanneer je je zo door God laat leiden, dan pas erken je en weet je van wie je afhankelijk bent. Dan heb je ook zicht op Zijn leiding in je leven van alledag en leert Hij jouzelf hoe je Hem mag vertrouwen.'

De nulmeting = '0'

'Ik mocht de leiding van God ontdekken', vervolgt Frans 'toen ik de Bijbel las over Daniël. Bij het bekende gedeelte over de hand die op de muur schreef, zegt Daniël tegen de koning:

'De God die beschikt over uw levensadem en uw doen en laten bepaalt'¹²

Ik weet nog dat ik er over nadacht: 'als dit waar is?, dan is mijn aandeel in mijn eigen leven wel heel miniem.' Nadien, toen ik er meer op begon te letten, vond ik nog talloze Bijbelgedeelten over Gods leiding in mijn leven. Enkele

¹² Daniël 5:23b

teksten wil ik je niet onthouden, zoals: Fil 2:13, Ps 121:8 Romeinen 8 : 5-11 en Joh 3:27. Wil je ook zien hoe God zelfs jouw gedachten stuurt, lees dan: 1 kor 2:16. Jezus heeft het over de haren op je hoofd. Zover gaat Zijn gedetailleerde leiding!

Paulus mag ons geïnspireerd door de heilige Geest leren hoe Gods wil in ons werkt:

‘Alles hangt af van God en Zijn barmhartigheid en niet van de wil of de inspanning van de mens.’¹³

Eigen verantwoordelijkheid

Gedecideerd springt Armand overeind. ‘Hoe zit het dan met mijn eigen verantwoordelijkheid? Ik kan toch zelf kiezen? Ik kan toch zelf vóór God of tegen Hem kiezen? Ik maak toch zelf de keuze tussen goed en kwaad? Daar ben ik toch zelf verantwoordelijk voor? In al mijn woorden en daden ben ik toch zelf verantwoording schuldig? Wij zijn toch geen marionet?’

Vader kind relatie

‘Juist daarom’, zegt Frans ‘is het zo prachtig dat God ons als Zijn kinderen heeft aangenomen. Jij kiest er niet voor om Zijn kind te zijn. Dat doet Hij! Het is Zijn keuze. Je kunt je als kind wel van hem afwenden, Hem verloochenen, Hem de rug toekeren of niets meer met Hem te maken

¹³ Romeinen 9:16

willen hebben. Die keus is aan jou! Die vrijheid geeft God jou dan ook! Maar doordat God het goede in ons werkt, schakelt Hij ons niet uit! Maar schakelt Hij ons juist *in*!¹⁴

Zelf kiezen?

God kiest voor ons! Zijn keuze is het uitgangspunt. Wanneer je die Goddelijke keuze van Hem met beide handen aangrijpt, dan is de Vader-kind relatie een levend gezinsverband geworden. Dan werkt Hij door jou. Maak je de keuze om je van Hem af te wenden, dan werkt dat gezinssysteem niet. Jezus zegt: 'Wie mij verloochent bij de mensen, verloochen ik bij God en de engelen.'¹⁵ Wie wel weet wat God wil en er niet naar handelt, heeft als kind veel slaag te verduren.¹⁶ Maar wie een levende Vader-kind relatie aan den lijve ondervindt en handelt naar Zijn wil, die roept niet bij voortduring: 'Ik kan zelf kiezen of Hij mijn vader is. Ik moet toch zeker zelf kiezen tussen goed en kwaad!' Zo'n uitspraak klopt niet met de bede die je dagelijks naar Hem opzendt. Zo'n uitspraak synchroniseert niet met het gesprek dat je dagelijks met jouw hemelse Vader voert. Of kun je ook zelf kiezen dat je gelooft?¹⁷ Neen toch zeker?¹⁸ De uitspraak: 'Ik moet toch zelf kiezen!' loopt niet in de pas met de psalmen die je bij herhaling voor Hem zingt. Ik stel mezelf weleens de vraag: 'Welke keuzes ik had gemaakt wanneer mijn wieg begin 1900 in Berlijn had gestaan. Was ik dan een foute fascist

¹⁴ Fil 2:13

¹⁵ Lucas 12:9

¹⁶ Lucas 12:47

¹⁷ Efeziërs 2:8

¹⁸ Art 16 Ned. Geloofsbelijdenis

geweest, of een goede Duitser? Had ik mij verzet tegen het wettige gezag van Nazi-Duitsland en het Derde Rijk of was ik misschien een fanatieke SS-er geworden of een Kampcommandant?

Wat was er van mij geworden wanneer ik bij het begin van onze jaartelling in Jeruzalem was geboren? Was ik dan een leerling van Jezus geweest of een Judas? Zou ik Jezus hebben gevolgd of het wettige Sanhedrin? Om daarop antwoorden te vinden, kijk ik altijd maar weer naar de werving van de discipelen. Toen Jezus hen riep konden zij aan die oproep geen weerstand bieden. Die macht hadden ze niet, anders waren er wel vissers geweest die hadden gezegd: 'Ik ben druk in het familiebedrijf. Ik kan niet gemist worden.' Maar nee, zonder ook maar de minste tegenwerping, laten ze onmiddellijk het werk uit hun handen vallen. En of ze nu visser waren of belasting-ambtenaar, onmiddellijk volgden ze Jezus. Dat zijn voor het oog onzichtbare krachten die 'de mens het goede laten kiezen'. Hebben ze daarmee *zelf* gekozen? Alleen een goed zicht op het Koninkrijk van de hemel maakt helder hoe God hier werkt! Wanneer de heilige Geest in je woont, dan ben je bezet door dezelfde kracht die de aarde schiep; dezelfde kracht die een heel volk droogvoets door de Rietzee liet oversteken en het is dezelfde kracht die doden opwekt!

Biedt een leerling van Jezus toch tegenstand, dan zie je met Saulus wat er gebeurt. Voor Damascus wordt hij op de grond gegooid en blind afgevoerd. Ik wil er maar mee aangeven dat je bij een uitspraak: 'Ik moet toch *zelf* kiezen!' wel de nodige vraagtekens kunt zetten. Bovendien sluit het aan bij de Psalmen waarin je duidelijk maakt

waarvan jij je keuze verwacht. Psalmen die op niet mis te verstane wijze laten horen aan wie jij 'de keuze' laat voor jouw doen en laten. Lees bijvoorbeeld Psalm 119 maar eens een keertje helemaal vanuit die perceptie en let op de beginregels, die bij herhaling worden uitgesproken:

Leer mij.....

Houd mij.....

Wijs mij.....

Laat mij.....

Neem mij....

Sta mij.....

Keert u mij.....

Stuur mij.....

Zie mij.....

Een uitspraak, in welke vorm dan ook, waarin je dan roept: 'Maar ik moet toch zelf kiezen!' is in schril contrast met die psalm. Sterker nog, wanneer je gelooft in Gods Almacht, dan wil je niet eens zelf kiezen. Bid jij ook niet elke dag: 'Heer maakt U de keuzes voor mij?'

Laat Uw naam geheiligd worden

Laat uw Koninkrijk komen

Laat uw wil gedaan worden, zoals in de hemel

Dan vraag je God: Wilt U alstublieft voor mij de keuzes maken? Laat mij alstublieft niet zelf kiezen. Om met Jacqueline van der Waals te spreken:

Laat mij niet mijn lot beslissen:

zoo ik mocht, ik durfde niet.
Ach, hoe zou ik mij vergissen,
Als Gij mij de keuze liet!

Maakt U alstublieft de keuzes voor mij, want ik kan het niet!

Zo vervolgt de dichteres:

Wil mij als een kind behand'len,
dat alleen den weg niet vindt:
neem mijn hand in Uwe handen
en geleid mij als een kind.

Kleuters en pubers

Kleuters zijn geen marionet van hun ouders. Toch hoor je kleuters wel eens tegen hun ouders roepen: 'Ikke zelf doen!' Daarop reageren ouders vaak lacherig: 'Jij! Jij...? Zelf doen? Je kunt het zelf niet eens!'

Of bijvoorbeeld, bij de wat oudere kinderen, onze pubers. Soms tegendraads. Soms eigenwijs. Het is voor hen niet altijd vanzelfsprekend om 'de wil' van de ouders te doen of hen na te volgen. 'Ik ben toch zeker zelf verantwoordelijk!' zegt zo'n puber dan.

Datzelfde puberale gedrag en dezelfde kleuterreacties zie ik terug, wanneer het om onze Vader in de hemel gaat. In de relatie tussen God en Zijn kind zijn ook die reacties herkenbaar, vooral als we iets willen, waar God anders

over zou kunnen denken. Al snel staan we dan klaar met dezelfde reactie: 'Ik ben toch zeker zelf verantwoordelijk!

Vergeet niet dat wij, ongeacht onze leeftijd, van God geheel afhankelijke 'kleine' kinderen zijn. Blijf het bekijken vanuit die perceptie. Wij mogen Hem Abba noemen. Dat is het eerste Aramese woordje dat Hebreeuws sprekende kinderen leren. De Nederlandse equivalent daarvoor is het vertrouwelijke en liefkozende woord: 'Papa'. Zo stelt God ons in het juiste perspectief: Hij wil ons verzorgen! Hij wil ons dienen! Hij wil de verantwoordelijkheid, die wij als kinderen niet eens aankunnen (!) op zich nemen. En net als in elke ouder-kind relatie, neemt Hij ook de verantwoordelijkheid van ons over! Ook wij roepen, net als onze kleuters regelmatig: 'Ikke zelf doen!' Gods reactie is identiek als de reactie van de ouders: 'Jij? Jij....! Zelf doen? Je kunt het zelf niet eens!'¹⁹ 'Leg nu maar gewoon je handen in Mijn handen,' zegt God. Geef je over aan Hem!

Geen verantwoordelijkheid en toch verantwoording

Ik zie dat Armand zich daarover druk maakt. Zijn gezicht wordt wat rood. Ik hoor hem vragen:

'Maar waarom roept God ons dan wel ter verantwoording?'

Frans heeft die vraag klaarblijkelijk verwacht. Frans pakt zijn tablet erbij en bladert naar Romeinen 9. 'Dat zijn geen

¹⁹ Johannes 15:5

nieuwe vragen.’ zegt Frans. ‘Ook Paulus werd met die vraag geconfronteerd. Eerst schrijft Paulus in zijn brief aan de Romeinen hoe het zit met ‘onze eigen wil’. Daarbij past de perceptie dat die brief is gericht aan kinderen van God. In een voorbeeld legt Paulus uit hoe God de Farao in Egypte, net voor de uittocht, hardnekkig maakt en Hem Zijn wil oplegt. Dan komt de vraag, die jij ook stelt. Pak de tablet maar over en lees zelf maar. Begin bij vers 19’, zegt Frans. ‘Dat vers begint met precies dezelfde vraag die jij net stelde.’

Armand zet zijn bril recht en leest ons voor:

Rom 9:19-23 ‘Maar nu zult u vragen:

‘Waarom roept God ons dan nog ter verantwoording?’

Niemand gaat toch in tegen zijn wil?’ Wie bent u eigenlijk dat u, een mens, iets tegen God zou inbrengen? Vraagt het aardewerk soms aan de pottenbakker: ‘Waarom hebt u me gemaakt zoals ik eruitzie?’ Heeft de pottenbakker niet de vrijheid om van dezelfde klomp klei zowel een kostbare vaas als een alledaagse pot te maken? God heeft degenen die het voorwerp van zijn toorn zijn en die hij heeft bestemd voor de ondergang, met veel geduld verdragen omdat hij zijn toorn ook wil tonen en zijn macht kenbaar wil maken. En omdat hij zijn overweldigende majesteit wil tonen, heeft hij degenen die het voorwerp zijn van zijn barmhartigheid ertoe voorbestemd om in zijn majesteit te delen.’

'Dat is ons voorland' zegt Frans. 'Het gaat bij het afleggen van verantwoording niet om ons. Het gaat om God! Hij wil zelfs bij het afleggen van onze verantwoordelijkheid, Zijn Majesteit tonen! Ik denk dat we het over het afleggen van verantwoording bij het laatste oordeel, ook nog eens moeten hebben.'²⁰

Ik zie dat Armand even iets weg moet slikken. Frans vervolgt: 'God wil duidelijk Zijn Grootheid laten zien! Hij toont met zijn Vaderrol ook Zijn onwaarschijnlijk grote barmhartigheid. Een betere houding die past bij de Vader-kind relatie is psalm 25 berijmd. Niet: 'Ikke zelf doen en ik ben toch zeker zelf verantwoordelijk!' Maar: 'Heer leer mij toch zelf de wegen.....Dat is de vraag die past bij een afhankelijk kind! Of zoals Jeremia zegt: 'Ik erken, o HEER dat het niet aan de mens is zijn weg te bepalen, zijn pad uit te zetten, te kiezen waarheen hij zal gaan.'²¹

'Bedankt Frans, dat je ons hierop wijst!' mompelt ik.

'Door de voorstudie op ons onderwerp: de zoektocht naar Gods Koninkrijk, word ik ook veel wijzer.' zegt Frans. 'Het lezen van heel Romeinen 9 en Efeze 1:3-13 geeft sowieso goed inzicht in Gods leiding en Zijn uitverkiezing. Bestudering van die Bijbelgedeelten maakte mijn eigen rol volledig helder.

²⁰ Deel 8 van deze Manual

²¹ Jeremia 10:23